

CONCURS MICRORELATS CONTRA LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE

#microrelats25NCapdepera

Presentació

L'Ajuntament de Capdepera l'any 2024 ha creat un **CONCURS de MICRORELATS CONTRA LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE**, amb la col·laboració de Biblioteques Municipals de Capdepera, el Servei d'Assessorament Lingüístic i Esperit Feminista.

L'objectiu del concurs ha estat visibilitzar i prendre consciència de les situacions de violència de gènere i sensibilitzar sobre aquest tema, fomentant la igualtat entre els sexes.

Se n'han creat dues categories: Adulta i juvenil (de 3r d'ESO a 2n BATXILLERAT).

Resultat d'aquesta convocatòria, s'hi han presentat 48 narracions: 4 en la categoria adulta i 45 en la juvenil (en la qual han participat alumnes de 1r de Batxillerat dels IES d'Artà i de Capdepera).

Vat aquí el recull de microrelats guanyadors, amb l'etiqueta #microrelats25NCapdepera.

ÍNDIX

Categoria adulta

ABANDÓ

Pere Josep Garcia Munar

Categoria jove

CUANDO LAS NUBES CUBRAN EL HIELO

Marga Gálvez Fuster

1r Batxiller IES Artà

LA ROSA DE L'ALLIBERACIÓ

Sofía López Cardenal

1r Batxiller IES Capdepera

ABANDÓ

Pere Josep Garcia Munar

La casa és freda. Fa dies que no s'encén la foganya. No he estat capaç de trobar les pastilles per fer foc. No sé on les guardava na Carmen.

M'assec al sofà i un nigul de pèls de moix vola i acaba omplint-me la roba mastegada. Damunt la tauleta hi ha llaunes d'Aurum buides, el plat del sopar d'ahir amb restes de *baguette* i un plàstic de pernil de supermercat.

Mir la foto de la boda. Com m'has pogut fer això, Carmen? Record els teus ciurons amb xoriç, les sopes mallorquines, les truites de patata -sense ceba i ben fetes, com m'agraden-. Com has pogut fer-me fer això?

Hauré de llogar una dona –amb el que costen– perquè tot està fet un desastre i no queda roba neta.

A la llista de la compra hi ha cervesa, paper de vàter, menjar de moix, lasanya congelada, llaunes de favada i pa.

El paquet de mata-rates buit és a la prestatgeria. L'esquela encara fa olor de tinta. L'arrug i la tir al terra amb ràbia. A la merda. Una bolla de pèl blanc surt rodant.

Sonen cops a la porta. "Policia, obri!"

El moix s'ho mira des de la cistella.

CUANDO LAS NUBES CUBRAN EL HIELO

Marga Gálvez Fuster

El filo del invierno, donde el frío se funde con el silencio. Una escarcha me cubre, se expande lenta y silenciosa, como un susurro que enmascara un enorme grito. Su sombra ha cosido este hielo sobre mi alma, sobre mi piel, pliegue por pliegue, hasta el punto de no saber ni siquiera quién soy cuando me desnudo en medio de la tempestad.

Los gritos y golpes se convirtieron en el reflejo de esa sombra, convertida en hielo sobre cada parte de mí, cubriéndome cada cicatriz, cada herida por curar y cada golpe por sanar.

Consumiéndome, abrazando ese clavo ardiente por temor a quemarme. Para quizás, algún día el sol haga estallar las nubes y las disuelva en ese maldito hielo, ese que me hace sentir helada. Como la calma de un hielo que siempre ha sabido permanecer eterno.

Aquí me quedo, esperando en esta prisión repleta de nubes y centenares de cristales empañados, esperando el momento en que el hielo ceda y el mundo vuelva a escurrirse entre mis venas. Esperando el momento en que desaparezca.

Lágrimas de cristal

LA ROSA DE L'ALLIBERACIÓ

Sofía López Cardenal

Cada dissabte, ell li regalava una rosa de cada color. “Perquè vegis que t’estim”, li deia. Amb el pas del temps aquestes roses es convertien en cadenes invisibles: un color que camuflava les marques, una olor que amagava els insults. Cada rosa era una mentida emmascarada d’amor.

El primer insult va ser una sorpresa; el segon, una cicatriu a l’interior. El darrer la va fer despertar. Ell ho negava i ningú la creia. Va deixar caure la rosa a terra, va rompre els pètals amb la impotència que mai no havia

tret. Refugiar-se en el silenci ja no era el seu pla.

Aquella nit, mentre ell dormia, se'n va anar sense deixar rastre. Va entendre que no necessitava proves per alliberar-se, només havia de creure en ella mateixa. Amb cada passa cap a la sortida sentia que una nova versió d'ella naixia.

Ara, com les roses, creix lliure.

gabellinalópez